

Μάθημα/Τάξη:	<i>N.Γλώσσα Γ' ΕΠΑ.Λ</i>
Κεφάλαιο:	
Όνοματεπώνυμο Μαθητή:	
Ημερομηνία:	<i>20.11.17</i>
Επιδιωκόμενος Στόχος:	<i>55/100</i>

I. Μη λογοτεχνικό κείμενο:

«Διαπολιτισμική εκπαίδευση και πολυπολιτισμικές κοινωνίες»

Είναι κάτι περισσότερο από οφθαλμοφανές ότι τα σχολεία μας αποτελούν μια μικρογραφία της πολυπολιτισμικής κοινωνίας μας. Ένα μωσαϊκό διαφορετικών εθνοτήτων, φυλών, χρωμάτων. Μια συνύπαρξη διαφορετικών πολιτισμών. Μαθητές και μαθήτριες με διαφορετική θρησκεία, γλώσσα, καταγωγή.

Όντως η κοινωνία μας έχει υποστεί ένα είδος μετάλλαξης σε πολυπολιτισμική, με συνέπειες σε όλα τα επίπεδα. Στο πλαίσιο αυτής της μετάλλαξης, λοιπόν, δεν είναι δυνατόν να μείνει ανεπηρέαστη η εκπαίδευση. Ο χαρακτήρας της οφείλει να είναι περισσότερο ανθρωπιστικός. Η ανοχή απέναντι σε καθετί το διαφορετικό πρέπει να αποτελέσει τη θεμέλιο λίθο, πάνω στην οποία θα θεμελιωθεί η πολυπολιτισμική κοινωνία του 21^{ου} αιώνα. Κι ο ρόλος του δασκάλου – εκπαιδευτικού εξίσου καθοριστικός, προκειμένου να εμφυσήσει στους μαθητές αυτές τις αξίες που η σύγχρονη πραγματικότητα επιβάλλει. [...]

Οι νέες συνθήκες απαιτούν νέα ειδικά προγράμματα σπουδών, εναρμονισμένα με τα νέα δεδομένα. Η πολυπολιτισμική επίγνωση πλέον αποτελεί σημαντικό όπλο στη φαρέτρα του εκπαιδευτικού. Νέες στρατηγικές και πρωτοποριακές μέθοδοι προσέγγισης των μαθητών πρέπει να αποτελέσουν πυξίδα του στο δύσκολο έργο του. «Οι εκπαιδευτικές, κοινωνικές, πολιτιστικές ή μορφωτικές ιδιαιτερότητες / διαφορές των μαθητών μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας», όπως αυτές ορίζονται μέσα από το σχετικό νόμο, πρέπει να εξομαλυνθούν και να αρθούν μέσω του έργου του δασκάλου. Ο ρόλος του δεν περιορίζεται πλέον στην απλή μετάδοση γνώσεων, αλλά

εκτείνεται στη δημιουργία γεφυρών που θα ενώνουν χώρες, εθνότητες, θρησκείες. Στη σύγχρονη πολυπολιτισμική κοινωνία οι όποιες διαφορές δεν έχουν θέση. Όλοι κάτω από την ίδια στέγη. [...]

Βασικές αρχές πάνω στις οποίες οφείλει να στηριχτεί το δύσκολο εγχείρημα της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης είναι αυτές της δημοκρατίας, και του ανθρωπισμού. Απαραίτητη προϋπόθεση, βέβαια, επίτευξης του συγκεκριμένου στόχου είναι η εδραίωση ενός κλίματος σεβασμού απέναντι στον πολιτισμό και την ιστορία ενός άλλου λαού. Ο σεβασμός, όμως, αυτός είναι προϊόν μιας υγιούς εκπαίδευσης και μάλιστα διαπολιτισμικής.

Άρης Ιωαννίδης

1^η Δραστηριότητα:

- i. Ποιο είναι το βασικό πρόβλημα που θέτει ο συγγραφέας του κειμένου; Να αναφέρετε δύο τρόπους πειθούς που επικαλείται και να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 8

- ii. Να αποδώσετε περιληπτικά το περιεχόμενο του κειμένου, σε περίπου 90 – 100 λέξεις.

Μονάδες 7

2^η Δραστηριότητα:

- i. Ποια είναι η δομή και ο τρόπος ανάπτυξης της τρίτης παραγράφου του κειμένου. Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 5

- ii. Να βρείτε από ένα συνώνυμο των παρακάτω λέξεων του κειμένου: υποστεί, καθοριστικός, πρωτοποριακές, οφείλει, απαραίτητη.

Μονάδες 5

- iii. Πώς κατορθώνεται η συνοχή στην τελευταία παράγραφο του κειμένου; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 5

3^η Δραστηριότητα:

Σε ένα άρθρο που πρόκειται να δημοσιευθεί στη σχολική εφημερίδα με θέμα «Το σχολείο του μέλλοντος», καλείστε να παρουσιάσετε τις απόψεις σας σχετικά με τα χαρακτηριστικά του σύγχρονου σχολείου (200-250 λέξεις)

(Μονάδες 20).

Π.Λογοτεχνικό κείμενο:

Το κείμενο αναφέρεται στην αυστηρότητα-αυταρχικότητα των δασκάλων της εποχής του συγγραφέα -19ος αι.- καθώς και ο ξυλοδαρμός ως κύριο μέσο διαπαιδαγώγησης.

Η Νέα Παιδαγωγική

Με τα μαγικά πάντα μάτια, με το πολύβουο, γεμάτο μέλι και μέλισσες μυαλό, μ' ένα κόκκινο μάλλινο σκούφο στο κεφάλι και τσαρουχάκια με κόκκινες φούντες στα πόδια, ένα πρωί κίνησα, μισό χαρούμενος, μισό **αλαφιασμένος**, και με κρατούσε ο πατέρας μου από το χέρι. Η μητέρα μου είχε δώσει ένα κλωνί βασιλικό να τον μυρίζουμαι, λέει, να παίρνω κουράγιο, και μου κρέμασε το χρυσό σταυρουλάκι της βάφτισής μου στο λαιμό.

— Με την ευχή του Θεού και με την ευχή μου..., μουρμούρισε και με κοίταξε με καμάρι.

Ήμουν σαν ένα μικρό καταστολισμένο **σφαγάρι** κι ένιωθα μέσα μου περφάνια και φόβο· μα το χέρι μου ήταν σφηνωμένο βαθιά μέσα στη φούχτα του πατέρα μου κι **αντρείουόμουν**. Πηγαίναμε, πηγαίναμε, περάσαμε τα στενά σοκάκια, φτάσαμε στην **εκκλησιά του Αϊ-Μηνά**, στρίψαμε, μπήκαμε σ' ένα παλιό **χτίρι**, με μια φαρδιάν αυλή, με τέσσερις μεγάλες κάμαρες στις γωνιές κι ένα κατασκονισμένο πλατάνι στη μέση. Κοντοστάθηκα, δειλίασα· το χέρι μου άρχισε να τρέμει μέσα στη μεγάλη ζεστή φούχτα.

Ο πατέρας μου έσκυψε, άγγιξε τα μαλλιά μου, με χάδεψε· τινάχτηκα· ποτέ δε θυμόμουν να μ' έχει χαδέψει· σήκωσα τα μάτια και τον κοίταξα τρομαγμένος. Είδε πως τρόμαξα, τράβηξε πίσω το χέρι του:

— Εδώ θα μάθεις γράμματα, είπε, να γίνεις άνθρωπος· κάμε το σταυρό σου.

Ο δάσκαλος πρόβαλε στο κατώφλι· κρατούσε μια μακριά βίτσα και μου φάνηκε άγριος, με μεγάλα δόντια, και κάρφωσα τα μάτια μου στην κορφή του κεφαλιού του να δω αν έχει κέρατα· μα δεν είδα, γιατί φορούσε καπέλο.

— Ετούτος είναι ο γιος μου, του 'πε ο πατέρας μου.

Ξέμπλεξε το χέρι μου από τη φούχτα του και με παρέδωσε στο δάσκαλο.

— Το κρέας δικό σου, του 'πε, τα κόκαλα δικά μου· μην τον λυπάσαι, δέρνε τον, κάμε τον άνθρωπο.

— Έγνοια σου, καπετάν Μιχάλη· έχω εδώ το εργαλείο που κάνει τους ανθρώπους, είπε ο δάσκαλος κι έδειξε τη βίτσα.

Από το Δημοτικό Σχολείο απομένει ακόμα στη θύμησή μου ένας σωρός παιδικά κεφάλια, κολλητά το ένα πλάι στο άλλο, σαν κρανία· τα πιο πολλά θα 'χουν γίνει κρανία. Μα απάνω από τα κεφάλια αυτά απομένουν μέσα μου αθάνατοι οι τέσσερις δασκάλοι.

[...]

Στην Τετάρτη Τάξη βασίλευε και κυβερνούσε ο Διευθυντής του Δημοτικού. Κοντοπίθαρος, μ' ένα γενάκι **σφηνωτό**, με γκριζα πάντα θυμωμένα μάτια, στραβοπόδης. «Δε **θωράς**, μωρέ, τα πόδια του», λέγαμε ο ένας στον άλλο σιγά να μη μας ακούσει, «δε **θωράς**, μωρέ, πώς **τυλιγαδίζουν** τα πόδια του; και πώς βήχει; Δεν είναι Κρητικός». Μας είχε έρθει σπουδασμένος από την Αθήνα κι είχε φέρει, λέει, μαζί του τη Νέα Παιδαγωγική. Θαρρούσαμε πως θα 'ταν καμιά νέα γυναίκα και την έλεγαν Παιδαγωγική· μα όταν τον αντικρίσαμε για πρώτη φορά ήταν

ολομόναχος· η Παιδαγωγική έλειπε, θα 'ταν σπίτι. Κρατούσε ένα μικρό στριφτό βούρδουλα, μας έβαλε στη γραμμή κι άρχισε να βγάζει λόγο. Έπρεπε, λέει, ό,τι μαθαίναμε να το βλέπαμε και να το αγγίζαμε ή να το ζωγραφίζαμε σ' ένα χαρτί γεμάτο κουκκίδες. Και τα μάτια μας τέσσερα· αταξίες δε θέλει, μήτε γέλια, μήτε φωνές στο διάλειμμα· και σταυρό τα χέρια. Και στο δρόμο, όταν δούμε παπά, να του φιλούμε το χέρι. «Τα μάτια σας τέσσερα, κακομοίρηδες, γιατί αλλιώς, κοιτάχτε εδώ!», είπε και μας έδειξε το βούρδουλα. «Δε λέω λόγια, θα δείτε έργα!» Κι αλήθεια είδαμε· όταν κάναμε καμιά αταξία ή όταν δεν ήταν στα κέφια του, μας ξεκούμπωνε, μας κατέβαζε τα πανταλονάκια και μας έδερνε κατάσαρκα με το βούρδουλα· κι όταν βαριόταν να ξεκουμπώσει, μας έδινε βουρδουλές στ' αυτιά, ωστόσο έβγαινε αίμα.

Μια μέρα έδεσα κόμπο την καρδιά μου, σήκωσα το δάχτυλο:

— Πού είναι, κυρ δάσκαλε, ρώτησα, η Νέα Παιδαγωγική; γιατί δεν έρχεται στο σχολειό;

Τινάχτηκε από την έδρα, ξεκρέμασε από τον τοίχο το βούρδουλα.

— Έλα εδώ, αυθάδη, φώναξε, ξεκούμπωσε το πανταλόνι σου.

Βαριόταν να το ξεκουμπώσει μόνος του.

— Να, να, να, άρχισε να βαράει και να μουγκρίζει.

Είχε ιδρώσει, σταμάτησε.

— Να η Νέα Παιδαγωγική, είπε, κι άλλη φορά σκασμός!

Ήταν όμως και πονηρούτσικος ο σύζυγος της Νέας Παιδαγωγικής. Μια μέρα μας λέει: «Αύριο θα σας μιλήσω για το Χριστόφορο Κολόμβο, πώς ανακάλυψε την Αμερική. Μα για να καταλάβετε καλύτερα, να κρατάει καθένας σας κι από ένα αυγό· όποιος δεν έχει αυγό, ας φέρει βούτυρο!».

Ν. Καζαντζάκης, *Αναφορά στον Γκρέκο*,

Εκδόσεις Ελένης Ν. Καζαντζάκη

***αλαφιασμένος:** ταραγμένος, τρομαγμένος ***σφαγάρι:** ζώο που προορίζεται για σφαγή, σφάγιο ***αντρειυόμουν:** έκανα τον γενναίο ***εκκλησιά του Αϊ-Μηνά:** η εκκλησία του Αγίου Μηνά στο Ηράκλειο, όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε ο Ν. Καζαντζάκης ***χτίρι:** κτίριο ***σφηνωτό:** τριγωνικό, μυτερό ***θωράς:** βλέπεις ***τυλιγαδίζουν:** τυλίγονται σαν νήμα, στραβώνουν

1^η Δραστηριότητα:

- i. Να αποδώσετε με δικά σας λόγια το βασικό θέμα του κειμένου στηριζόμενοι στο παραπάνω κείμενο.
- ii. Να χωρίσετε το κείμενο σε ενότητες και να δώσετε από έναν πλαγιότιτλο.

Μονάδες 15

2^η Δραστηριότητα:

- i. Στο κείμενο εναλλάσσονται τρεις αφηγηματικοί μέθοδοι: η αφήγηση, η περιγραφή και ο διάλογος. Να εντοπίσετε από ένα παράδειγμα για τον κάθε τρόπο και να αναλύσετε τι επιδιώκει σε κάθε περίπτωση ο συγγραφέας;(στην

απάντησή σας να ληφθούν υπόψιν και τα ρηματικά προσώπα που χρησιμοποιούνται)

Μονάδες 15

3^η Δραστηριότητα:

«Μας είχε έρθει σπουδασμένος από την Αθήνα.... κι όταν βαριόταν να ξεκουμπώσει, μας έδινε βουρδουλίες στ' αυτιά, ωσότου έβγαινε αίμα.». Ο αφηγητής αναφέρεται στη νέα μέθοδο διδασκαλίας, τη Νέα Παιδαγωγική που προσπαθεί να εφαρμόσει ο δάσκαλος, όμως οι παιδαγωγικές του μέθοδοι παραμένουν απαρχαιωμένες. Ο ήρωας συμμετέχει στη διαδικασία αυτή, ποιες μπορεί να 'ναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά του μέσα από το συγκεκριμένο απόσπασμα; Πώς θα νιώθατε εσείς σε μια αντίστοιχη περίπτωση; Να αναπτύξετε την απάντησή σας σε ένα ενιαίο κείμενο 100-150 λέξεων.

Μονάδες 20